

ЕНІОАНАТОМІЧНА КЛАСИФІКАЦІЯ ЧАКР

(Непарні, парні, спарені, великі, середні, малі, основні, життєвоважливі і функціонально-забезпечувальні чакри)

Вперше у світі дається еніоанатомічна класифікація чакр і їх характеристика

Ключові слова: *непарні, парні і спарені чакри; великі середні і малі чакри; основні, життєвоважливі і функціонально-забезпечувальні чакри.*

Впервые в мире представлена эниоанатомическая классификация чакр и их характеристика

Ключевые слова: *непарные, парные и спаренные чакры; большие, средние и малые чакры; основные, жизненно важные и функционально обеспечивающие чакры.*

For the first time in the world enioanatomic classification of chakras and their characteristics is introduced

Key words: *non-pair, pair and joint chakras; large, medium and small chakras; basic chakras necessary for life and functioning.*

Продовження з випуску 56, 57

НЕПАРНІ, ПАРНІ І СПАРЕНІ ЧАКРИ

В одному тонкоматеріальному тілі людини нараховують понад 88 тисяч чакр. За кількістю розрізняють непарні, парні і спарені чакри.

Непарні чакри

Непарні чакри – це поодинокі розміщені чакри, які не мають свого повторення в тонкоматеріальному тілі (ТМТ). До непарних чакр належать магатма, сахасрара, камешвара-камешвари, лобна, лалата, щитоподібної залози, сур'я, манас, печінкова, шлункова, муладхара і тисячі малих чакр. Недостатність специфічних функцій непарних чакр і пов'язані з їх функціональною недостатністю негативні наслідки для розвитку, функціонування, життєдіяльності та соціально-біотичних проявів людини не можуть бути компенсовані іншими чакрами, а тільки частково можуть бути взаємокомпенсовані загальні функції лобної, лалати, щитоподібної залози, сур'ї, манас, печінкової, шлункової і тисяч малих чакр.

Парні чакри

Парні чакри – це симетрично розміщені чакри на парних частинах і органах тонкоматеріального тіла. До парних чакр належать очні, вушні, молочних залоз, генітальні, кульшові, підколінні, підошовні, пальцеві чакри стопи, плечові, ліктьові, долонні і пальцеві чакри кисті. Парні чакри структурно розділені і функціонально автономні. Вони можуть функціонувати незалежно одна від одної з різною функціональною активністю, ступенем відкритості основ чакрових конусів чакр у статичних і динамічних режимах з поглинаннями, виділеннями або одночасними поглинаннями і виділеннями інформаційно-енергетичних матеріалів, а також функціонувати синхронно, асинхронно, ритмічно, аритмічно, з різною або однаковою періодичністю, тривалістю і послідовністю функціональної активності і пасивності. При структурно-функціональних порушеннях та інформаційно-енергетичних блокадах однієї з парних чакр друга чакра не може достатньою мірою компенсувати її знижені і втрачені функції. Лише частково компенсуються ті функції, які пов'язані з інформаційно-енергетичним забезпеченням тих самих структур і функцій органів, систем організму, фізичного тіла і тонкоматеріальних тіл. Різні парні чакри мають різну можливість взаємної компенсації

втрачених функцій. Очні і генітальні парні чакри мають більші можливості взаємної компенсації функціональної недостатності однієї з чакр, ніж парні пальцеві чакри кисті або стопи. Чим більш анатомічно віддалені одна від одної парні чакри, тим менша кількість прямих мікроканалових взаємозв'язків між ними встановлюється, і тим меншими можливостями взаємної компенсації вони володіють.

Спарені чакри

Спарені чакри – це ідентичні чакри з оберненими до себе вершинами, частковим їх з'єднанням і протилежно спрямованими на 180° вперед і назад основами своїх конусів (*мал. 1.2–8*). Ідентичні чакри з'єднанням своїх вершин утворюють спарену чакру, структурно подібну до подвійного конуса з формою пісочного годинника. У спарених чакрах виділяють передню і задню частини. Передні і задні частини спарених чакр розміщуються симетрично, орієнтовані відносно фізичного тіла по сагітальній осі з локалізацією основ конусів у фронтальній площині, які спрямовані протилежно на 180° . Передні частини спарених чакр інформаційно-енергетично забезпечують прояв емоцій, а задні частини – волю психічних, інтелектуальних, ментальних, емоціональних, духовних, душевних і божественних проявів людини. Чакрові конуси передніх і задніх частин спарених чакр можуть функціонувати автономно, синхронно, асинхронно, ритмічно, аритмічно з різною або однаковою періодичністю, тривалістю і послідовністю функціональної активності і пасивності, частотою і амплітудою коливань та вібрацій пелюстків і конусів, з різним або однаковим об'ємом, швидкістю і напрямком переміщення інформаційно-енергетичних матерій крізь основи конусів.

До спарених чакр належать свадхістхана, пупкова, маніпура, селезінкова, центральна (анаката), серцева, антисвіту, вішудха, аджна і медулярна чакри. Спарені чакри структурно розділені, а функціонально можуть проявлятися інтегрально і автономно з утворенням різноманітних функціональних співвідношень, взаємозалежностей та взаємовпливів при інформаційно-енергетичному забезпеченні розвитку людини, її тіл, особливостей, властивостей, здібностей, функціональних можливостей та соціально-біотичних проявів. Свідомо змінюючи характер функціонування спарених чакр, можна досягнути бажаних характеристик розвитку людини, її тіл, особливостей, властивостей, здібностей, функціональних можливостей та впливати на характер їх соціально-біотичних проявів.

ВЕЛИКІ, СЕРЕДНІ ТА МАЛІ ЧАКРИ

За розміром розрізняють великі, середні і малі чакри. Від розмірів чакр залежить кількість їх мікроканалів і з'єднань із структурами тіл, міра участі у будові окремих каналів і систем каналів, функціональні можливості, об'єм і диференціація інформаційно-енергетичного взаємообміну та забезпечення процесів розвитку, функціонування і прояву людини, її тіл, особливостей, властивостей, здібностей і функціональних можливостей. Чим більша чакра, тим значиміші поглинаючі нею інформаційно-енергетичні матерії для філогенетичного, онтогенетичного та еволюційного розвитку людини. Із зменшенням розмірів чакр зменшується значимість поглинаючих ними інформаційно-енергетичних матерій для цілісного розвитку людини і більшою мірою чакри диференціюються для цілеспрямованого інформаційно-енергетичного забезпечення суб-, ультра- і мікроструктурно-функціональних рівнів органел та структурно-функціональних одиниць окремих органів фізичного тіла.

Великі чакри

Великі чакри – це чакри, в яких діаметр основ повністю відкритих базових конусів досягає 6–8 см і більше. Великими чакрами є муладхара, свадхістхана, маніпура, центральна (анаката), серцева, антисвіту, вішудха, аджна, медулярна, камешвара-камешвари, сахасрара і магатма чакри (*мал. 1, 2*). Тільки великі чакри беруть участь у будові основ сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів та меридіанів. І лише на їх інформаційно-

енергетичних основах досягається високий психічний, інтелектуальний, ментальний, емоціональний, моральний, етичний, естетичний, пси-феноменальний, духовний, душевний і божественний розвиток людини. Кожна велика чакра інтегрує всі тіла, їх структури, створює власну автономну інформаційно-енергетичну систему каналів, може інформаційно-енергетично забезпечувати розвиток і функції всіх тіл людини, але не може забезпечити всебічний, гармонійний і збалансований структурно-функціональний розвиток усіх тіл, особливостей, властивостей і здібностей людини та їх оптимальні соціально-біотичні прояви.

Великі чакри за одиницю часу здійснюють значно більші об'єми інформаційно-енергетичного взаємообміну порівняно із середніми і малими чакрами. Чим більший діаметр основи чакрових конусів, тим більший об'єм інформаційно-енергетичного взаємообміну, і тим вищі частоти поглинених і виділених інформаційно-енергетичних матерій. Діаметр основи конусів чакр обумовлює об'єм і частоту інформаційно-енергетичних матерій, які можуть проникати крізь оболонки основ конусів чакр. Поглинає великими чакрами інформації, мікрочастки, енергії, світло, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми обумовлюють філогенетичний, онтогенетичний та еволюційний розвиток людини, морфогенез її тіл, інформаційно-енергетичну індивідуальність та ідентичність, визначають не тільки індивідуальність причинно-наслідкового розвитку і вдосконалення особливостей, властивостей, здібностей і функціональних можливостей людини, але і характер її соціально-біотичних проявів.

Середні чакри

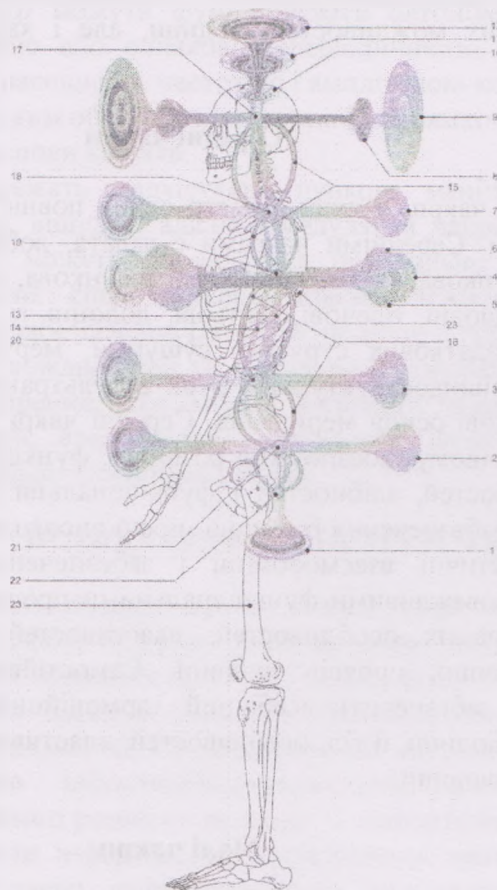
Середні чакри – це чакри, в яких діаметр основ повністю відкритих базових конусів досягає від 2,5 см до 6 см. Середніми чакрами є лалата, лобна, очні, вушні, щитоподібної залози, молочних залоз, пупкова, сур'я, печінкова, шлункова, селезінкова, манас, генітальні, кульшові, підколінні, підошовні, плечові, ліктьові, долонні та інші (мал. 3). Середні чакри беруть участь у будові додаткових структур сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів, меридіанів і внутрішньоструктурних сіток субультраканалів. Окремі їх мікроканали можуть брати участь у будові основ меридіанів. Середні чакри допомагають великим чакрам при інформаційно-енергетичному забезпеченні розвитку, функціонування, і проявів людини, її тіл, особливостей, властивостей, здібностей і функціональних можливостей. При цьому їх інформаційно-енергетичні забезпечення більшою мірою високодиференційовані, ніж у великих чакр. Інформаційно-енергетичні взаємообміни і забезпечення середніх чакр переважно взаємообумовлені з життєвоважливими функціональними процесами окремих органів, систем організму, функціями окремих особливостей, властивостей, здібностей та з окремими аспектами соціально-біотичних проявів людини. Самостійно середні чакри не можуть інформаційно-енергетично забезпечити всебічний, гармонійний і збалансований структурно-функціональний розвиток людини, її тіл, особливостей, властивостей, здібностей та оптимальні соціально-біотичні прояви людини.

Малі чакри

Малі чакри – це чакри, в яких діаметр основ повністю відкритих базових конусів становить від 1 мм до 2,5 см. Малими чакрами є пальцеві чакри кисті, стопи і близько 88-ми тисяч чакр, які розміщуються у просторі біля фізичного тіла. Особливостями малих чакр є те, що вони структурно-функціонально зв'язані з однією або декількома суб-, ультра- і мікроструктурами, з процесами формування однієї функції суб-, ультра- і мікроструктури і міжструктурною сіткою субультраканалів; володіють функціонально лабільністю, адаптаційною варіативністю, структурною стабільністю; поглинає ними інформаційно-енергетична матерія використовується всіма чакрами, їх структурно-функціональні стани і функції контролюються і керуються середніми і великими чакрами. Пальцеві чакри кисті і стопи розширюють свої взаємозв'язки від суб-, ультра- і мікроструктур до окремих органів

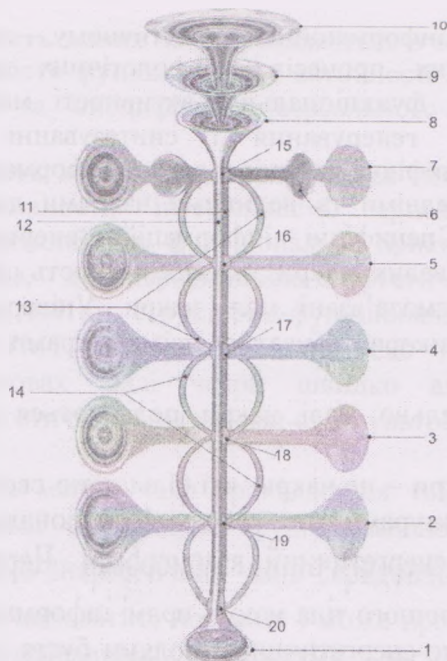
кисті і стопи, передпліччя і гомілки, плеча і стегна та окремих меридіанів. Малі чакри забезпечують специфічні, універсальні і специфічно-універсальні інформаційно-енергетичні взаємообміни, поглинають переважно специфічні та специфічно-універсальні і меншою мірою – універсальні інформаційно-енергетичні матерії, які забезпечують прояв специфічних процесів і функцій суб-, ультра- і мікроструктур молекул, органел, клітин, структурно-функціональних одиниць органів, а в окремих випадках і органів. Між малими чакрами та морфологічними суб-, ультра- і мікроструктурами встановлюються безпосередні інформаційно-енергетичні взаємозв'язки за схемами:

- одна чакра – одна суб-, ультра-, мікроструктура або сукупність однорідних ультраструктур;
- сукупність чакр – одна мікроструктура і сукупність ультраструктур;
- одна чакра – одна мікроструктура;
- одна чакра – суб-, ультра-, мікроструктури і міжструктурна сітка субультраканалів;
- одна чакра – сукупність ультраструктур, які належать до різних тканин одного органа;
- сукупність чакр – сукупність мітохондрій однорідних або різних клітин і т. д.

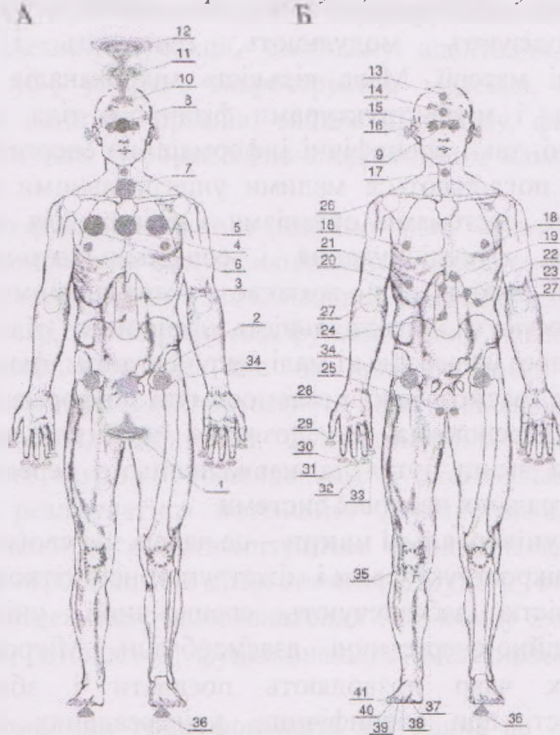
Мал. 1. Проекція структурної композиції основних чакр, сушумни, меруданди, іди та пінгали на скелет людини:

1 – муладхара чакра (ч.); 2 – свадхістхана ч.; 3 – маніпура ч.; 4 – анахата (центральна) ч.; 5 – серцева ч.; 6 – антисвіту (коричнева) ч.; 7 – вішудха ч.; 8 – медулярна ч.; 9 – аджна ч.; 10 – камешвара-камешвари ч.; 11 – сахасрара ч.; 12 – магатма (Бога) ч.; 13 – сушумна; 14 – меруданда; 15 – іда; 16 – пінгала; 17 – верхній аджновий анастомозний вузол; 18 – вішудховий проміжний вузол; 19 – центральний проміжний вузол; 20 – маніпуровий проміжний вузол; 21 – свадхістхановий проміжний вузол; 22 – нижній муладхаровий анастомозний вузол; 23 – скелет.

Мал. 2. Структурна композиція основних чакр, сушумни, меруданди, іди та пінгали:

1 – муладхара чакра (ч.); 2 – свадхістхана ч.; 3 – маніпура ч.; 4 – анахата (центрально) ч.; 5 – вішудха ч.; 6 – медулярна ч.; 7 – аджна ч.; 8 – камешвара-камешвари ч.; 9 – сахасрара ч.; 10 – магатма (Бога) ч.; 11 – сушумна; 12 – меруданда; 13 – іда; 14 – пінгала; 15 – верхній аджновий анастомозний вузол; 16 – вішудховий проміжний вузол; 17 – центральний проміжний вузол; 18 – маніпуровий проміжний вузол; 19 – свадхістхановий проміжний вузол; 20 – нижній муладхаровий анастомозний вузол.

Мал. 126. Проекція чакр на поверхню фізичного тіла:

1 – муладхара чакра (ч.); 2 – свадхістхана ч.; 3 – маніпура ч.; 4 – центральна (анахата) ч.; 5 – серцева (Божої Матері) ч.; 6 – антисвіту (коричнева) ч.; 7 – вішудха ч.; 8 – аджна ч.; 9 – медулярна ч.; 10 – камешвара-камешвари ч. (Ісуса Христа); 11 – сахасрара ч. (Духа Святого); 12 – магатма ч. (Бога); 13 – лалата ч.; 14 – лобна ч.; 15 – очна ч.; 16 – вушна ч.; 17 – ч. щитоподібної залози; 18 – ч. молочних залоз; 19 – манас ч.; 20 – печінкова ч.; 21 – сур'я ч.; 22 – шлункова ч.; 23 – селезінкова ч.; 24 – пупкова ч.; 25 – генітальні ч.; 26 – плечова ч.; 27 – ліктьова ч.; 28 – долонна ч.; 29 – ч. великого пальця кисті; 30 – ч. вказівного пальця кисті; 31 – ч. середнього пальця кисті; 32 – ч. підмізинного пальця кисті; 33 – ч. мізинця кисті; 34 – кульшової ч.; 35 – підколінна ч.; 36 – підшовна ч.; 37 – ч. великого пальця стопи; 38 – ч. другого пальця стопи; 39 – ч. третього пальця стопи; 40 – ч. четвертого пальця стопи; 41 – ч. п'ятого пальця стопи.

При достатньому інформаційно-енергетичному забезпеченні малими чакрами специфічних функціональних процесів морфологічних суб-, ультра- і мікроструктур відбувається переорієнтація функціональної активності малих чакр на трансформування, метаболізацію, модуляцію, генерування і синтезування універсальних інформаційно-енергетичних матерії. Специфічні та універсальні інформаційно-енергетичні матерії малих чакр використовуються середніми та великими чакрами для забезпечення функціональних процесів мікроструктур. Специфічні інформаційно-енергетичні матерії певною мірою використовують ті середні і великі чакри, які забезпечують ці морфологічні макроструктури, з мікроструктурами яких взаємозв'язані малі чакри. Універсальні інформаційно-енергетичні матерії малих чакр можуть використовуватись усіма чакрами, органами, системами організму і тілами людини.

Структурно-функціонально малі чакри поділяються на специфічні, універсальні та специфічно-універсальні.

Малі специфічні чакри – це чакри, які більшістю своїх мікроканалів прямо з'єднані із суб-, ультра- і мікроструктурами та своєю функціональною активністю забезпечують специфічний інформаційно-енергетичний взаємообмін. Через специфічні малі чакри суб-, ультра- і мікроструктури фізичного тіла мають прямі інформаційно-енергетичні взаємозв'язки і взаємообміни з інформаційно-енергетичними полями буття і навколишнього середовища, що дозволяє морфологічним суб-, ультра- і мікроструктурам миттєво реагувати на інформаційно-енергетичні зміни буття та навколишнього середовища, не використовуючи механізмів і функцій центральної нервової системи.

Малі універсальні чакри – це чакри, які більшістю своїх мікроканалів прямо з'єднані з міжструктурною сіткою субультраканалів та своєю функціональною активністю трансформують, метаболізують, модулюють, генерують і синтезують універсальні інформаційно-енергетичні матерії. Мала кількість мікроканалів універсальних малих чакр з'єднана із суб-, ультра- і мікроструктурами фізичного тіла, що дозволяє їм одночасно поглинати як універсальні, так і специфічні інформаційно-енергетичні матерії. Інформаційно-енергетичні матерії, які поглинаються малими універсальними чакрами, використовуються всіма чакрами, органами, системами організму і тілами для структурно-функціонального розвитку, вдосконалення, функціонування і соціально-біотичних проявів. Універсальні інформаційно-енергетичні матерії є життєво визначальними, оскільки проявляються життєдіяльністю, підтримують життєдіяльність фізичного тіла і функціональність усіх тонкоматеріальних тіл. Через універсальні малі чакри організм, фізичне тіло і ТМТ мають прямі інформаційно-енергетичні взаємозв'язки і взаємообміни з інформаційно-енергетичними полями буття і навколишнього середовища, що дозволяє їм інтегрально і цілісно реагувати на інформаційно-енергетичні зміни буття та навколишнього середовища, не використовуючи механізмів і функцій центральної нервової системи.

Малі специфічно-універсальні чакри – це чакри, які своїми мікроканалами рівномірно з'єднані з суб-, ультра-, мікроструктурами і міжструктурною сіткою субультраканалів та своєю функціональною активністю забезпечують специфічний, універсальний і специфічно-універсальний інформаційно-енергетичні взаємообміни. Мікроканалові з'єднання малих специфічно-універсальних чакр дозволяють поєднати і збалансувати співвідношення функціональної активності при специфічних, універсальних і специфічно-універсальних інформаційно-енергетичних взаємообмінах. Через малі специфічно-універсальні чакри суб-, ультра-, мікроструктури молекул, органел, клітин, тканин, органів, системи органів, організм, фізичне тіло і всі ТМТ мають прямі інформаційно-енергетичні взаємозв'язки і одночасні взаємообміни з інформаційно-енергетичними полями буття і навколишнього середовища, що дозволяє їм між собою скоординувати, встановити адекватну послідовність, силу, інтенсивність, тривалість, інтегральність і цілісність реагування на інформаційно-енергетичні зміни буття та навколишнього середовища, не використовуючи механізми та функції центральної нервової системи.

Функціональна лабільність малих чакр проявляється в тому, що вони легко змінюють характер, інтенсивність і тривалість функціональної активності у межах здійснюваного ними специфічного, універсального та специфічно-універсального інформаційно-енергетичного взаємообміну і забезпечення.

Адаптаційна варіативність малих чакр проявляється тим, що вони швидко змінюють характер функціональної активності, інтенсивність, тривалість, швидкість і об'єм інформаційно-енергетичного взаємообміну, функціонально пристосовуються до інформаційно-енергетичних змін середовища, до інформаційно-енергетичних потреб суб-, ультра-, мікроструктур молекул, органел, клітин, структурно-функціональних одиниць органів, систем організму, фізичного тіла і ТМТ. У будь-яких життєво допустимих середовищах та інформаційно-енергетичних умовах малі чакри швидко адаптуються і забезпечують необхідними інформаційно-енергетичними матеріями суб-, ультра- і мікроструктури організму, фізичного тіла і ТМТ.

Структурна стабільність малих чакр проявляється тим, що їх форма і структура залишаються майже незмінними в процесі функціональної лабільності, адаптаційної варіативності і змін інформаційно-енергетичних умов середовища. Форма і структура малих чакр у межах норми змінюється непомітно, повільно і може простежуватися в еволюційному процесі розвитку між довготривалими проміжками часу. Структурна стабільність, функціональна лабільність і адаптаційна варіативність малих чакр допомагають зберегти людську форму життя, людську інформаційно-енергетичну ідентичність та індивідуальність, підтримувати інформаційно-енергетичний імунітет, не допускати мутацій суб-, ультра- і мікроструктур організму, забезпечувати безперервність морфогенетичних процесів суб-, ультра- і мікроструктур організму в межах анатомо-морфофункціональної норми фізичного тіла і ТМТ, уможливити адекватні реакції, своєчасну адаптацію, оптимальний розвиток, функціонування і прояв суб-, ультра-, мікроструктур молекул, органел, клітин, тканин, структурно-функціональних одиниць органів, систем організму, фізичного тіла і ТМТ при постійно змінюваних біофізичних, інформаційно-енергетичних, кліматичних та інших умовах Землі і Космосу.

В процесі структурно-функціонального розвитку малі чакри можуть досягати розмірів середніх чакр і значно розширювати свої функціональні можливості, але не можуть досягти структурних розмірів та функціональних можливостей великих чакр. Середні чакри можуть досягати розмірів великих чакр, розширити свої функціональні можливості аж до рівня деяких їх інформаційно-енергетичних аспектів, але не можуть досягти такого інформаційно-енергетичного впливу на філогенетичний, онтогенетичний та еволюційний розвиток людини, її тіл, особливостей, властивостей, здібностей, функціональних можливостей та соціально-біотичних проявів, як великі чакри. З розширенням функціональних можливостей малих і середніх чакр починають реалізуватися потенційні функціональні резерви великих чакр, фізичного тіла і ТМТ, посилюються і стабілізуються функціональні прояви людини, її тіл, окремих морфологічних та інформаційно-енергетичних структур, створюється інформаційно-енергетична основа для необмеженого вдосконалення і розвитку якісно нових характеристик особливостей, властивостей, здібностей, функціональних можливостей і соціально-біотичних проявів людини.

Структурно-функціональна трансформація від малих до середніх і від середніх до великих чакр відбувається еволюційно, в процесі гармонійного розвитку людини, може являти собою компенсаторну реакцію чакрової системи на довготривале перебування людини в природному для неї інформаційно-енергетичному середовищі та свідчить про необмежені можливості і варіанти еволюційного розвитку людини в процесі її онтогенезу. Коли великі чакри повною мірою реалізують свої функціональні інформаційно-енергетичні можливості, а їх подальший структурно-функціональний розвиток зупинився, то залишається потенційний структурно-функціональний резерв трансформації малих чакр у середні, а середніх – у великі. Еволюційна структурно-функціональна трансформація чакр свідчить про мінімалізацію негативних причинно-наслідкових інформацій, індивідуальний найвищий філогенетичний і

онтогенетичний розвиток людини, досягнення максимальних функціональних можливостей її організму, фізичного тіла і ТМТ, а також про високу духовність, душевність і божественність в людських особливостях, властивостях, здібностях і соціально-біотичних проявах.

ОСНОВНІ, ЖИТТЄВО ВАЖЛИВІ І ФУНКЦІОНАЛЬНО-ЗАБЕЗПЕЧУВАЛЬНІ ЧАКРИ

За участю у будові системи інформаційно-енергетичних каналів, функціональним значенням та функціональною специфікою розрізняють основні, життєво важливі і функціонально-забезпечувальні чакри. Найменша кількість чакр належить до основних, а найбільша – до функціонально-забезпечувальних.

Кожна з основних чакр своїми мікроканалами будує основу сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів, бере участь у будові основ і додаткових структур меридіанів і створює власну автономну систему інформаційно-енергетичних каналів. 12 основних чакр утворюють муладхарову, свадхістханову, маніпурову, центральну (анахатову), серцеву, антисвіту, вішудхову, аджнову, медулярну, камешвара-камешварову, сахасрарову і магатмову автономні системи інформаційно-енергетичних каналів. Функціональна активність або пасивність будь-якої з основних чакр та функціональна активність цілого організму, фізичного тіла, всіх ТМТ і їх структурно-функціональних рівнів взаємозалежні, взаємообумовлені і взаємозв'язані. **Основні чакри** створюють інформаційно-енергетичну основу філогенетичного, онтогенетичного та еволюційного розвитку людини, інформаційно-енергетично контролюють, коректують, змінюють і керують розвитком, вдосконаленням і соціально-біотичними проявами людини, її тіл, особливостей, властивостей, здібностей і функціональних можливостей.

Життєво важливі чакри переважною більшістю своїх мікроканалів утворюють внутрішньоструктурні сітки субультраканалів у життєво важливих органах фізичного тіла, а окремими мікроканалами беруть участь у будові додаткових структур сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів, основ та додаткових структур меридіанів. Функціональна активність або пасивність життєво важливих чакр взаємозалежна, взаємообумовлена і взаємозв'язана з функціональною активністю, структурно-функціональним станом, життєдіяльністю та інформаційно-енергетичними процесами життєво важливих органів фізичного тіла і структур ТМТ. Життєво важливі чакри створюють інформаційно-енергетичну основу специфічного морфогенезу і функціонування життєво важливих органів, а також суттєво доповнюють інформаційно-енергетичні основи основних чакр.

Функціонально-забезпечувальні чакри переважною більшістю своїх мікроканалів прямо з'єднуються з морфологічними суб-, ультра, мікроструктурами молекул, органел, клітин, структурно-функціональних одиниць органів, а окремими мікроканалами з'єднуються з мікроструктурною і внутрішньоструктурними сітками субультраканалів та беруть участь у будові додаткових структур сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів, основ і додаткових структур меридіанів. Функціональна активність або пасивність функціонально-забезпечувальних чакр взаємозалежна, взаємообумовлена і взаємозв'язана з функціональною активністю, структурно-функціональним станом, життєдіяльністю та інформаційно-енергетичними процесами морфологічних суб-, ультра-, мікроструктур молекул, органел, клітин, структурно-функціональних одиниць органів і відповідних структур ТМТ. Функціонально-забезпечувальні чакри створюють інформаційно-енергетичну основу високоспецифічного морфогенезу органел і клітин, безперервного розмноження клітин і синтезу білка протягом онтогенезу, процесів метаболізму, життєдіяльності та функціонування суб-, ультра-, мікроструктур молекул, органел, клітин, структурно-функціональних одиниць органів, а також суттєво доповнюють інформаційно-енергетичні основи життєво важливих чакр.

Основні чакри керують функціональною активністю та інформаційно-енергетичними процесами життєво важливих і функціонально-забезпечувальних чакр. Функціональна активність та інформаційно-енергетичні процеси функціонально-забезпечувальних чакр первісно керують життєво важливими чакрами і лише при необхідності в процесі управління

включаються основні чакри. Життєвоважливі і функціонально-забезпечувальні чакри не можуть керувати і контролювати функціонування основних чакр, а тільки інформаційно-енергетично впливають на їх структурно-функціональні стани, функціональну активність, режим функціонування, процес розвитку і вдосконалення.

Продовження у випуску 59

ЛІТЕРАТУРА

1. Васильчук А. Л. Функціональна анатомія чакр. - Львів.: Каменяр, 2003. – 208 с. + 22 іл.
2. Васильчук А. Л. Атлас функціональної анатомії тонкоматеріальних тіл людини. – Львів.: „Каменяр”, 2003. – 648 с. з іл.
3. Васильчук А. Л. Розвиток чакр у переднатальному та постнатальному періодах онтогенезу людини // Здоровий спосіб життя: зб. наук. ст. – Вип. 7. - Львів, 2005, С. 18-24.
4. Vasil'čuk Anatolij. Enioanatomie jemnohmotných těl člověka. – Skalica: Elena Mikúšová MM, 2009. – 1 144 s.: il.

П.В. ГРИЗА, О.І.МАЛИГОН

ІМУНОЛОГІЧНІ ТА ІНФЕКЦІЙНІ ПРОБЛЕМИ ТРАНСФУЗІЇ ДОНОРСЬКОЇ КРОВІ, ЇЇ КОМПОНЕНТІВ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

В статті розглянуті імунологічні та інфекційні проблеми трансфузії донорської крові, її компонентів на сучасному етапі

Ключові слова: донорська кров, проблеми трансфузії.

В статье рассмотрены иммунологические и инфекционные проблемы трансфузии донорской крови, ее компонентов на современном этапе

Ключевые слова: донорская кровь, проблемы трансфузии.

In the articles considered immunological and infectious problems of transfusion of donor blood, its components, are on the modern stage.

Key words: blood, transfusion problems

Застосування гемотрансфузійних засобів при ретельному дотриманні правил та методики їх проведення є досить ефективним і безпечним методом лікування. У той же час невиправдане використання гемотрансфузійних засобів приводить не тільки до відсутності бажаного лікувального ефекту, але й становить певну небезпеку для хворого.

Ускладнення та побічні дії трансфузії донорської крові, її компонентів можна розділити на наступні групи: імунологічні і алергічні; імуносупресія; трансмісія гемотрансфузійних інфекцій; синдром масивних трансфузій; порушення системи гемостазу; помилки при підготовці та проведенні гемотрансфузій. Найчастіше причинами, які викликають гемотрансфузійні ускладнення є: імунологічна несумісність еритроцитів - 81,6 % (в т.ч. за системою АВО - 35,8 %, за резус-фактором - 42,8%, за антигенами інших систем - 3 %); трансфузії недоброякісних компонентів крові (гемоліз, бактеріальне забруднення тощо) - 12,4 %; наявність протипоказань у пацієнта для проведення гемотрансфузій - 3 %; погрішності в методиці проведення гемотрансфузії (повітряна емболія, тромбоемболія, циркуляторне перевантаження організму тощо) - 0,4 %; не встановлена причина виникнення